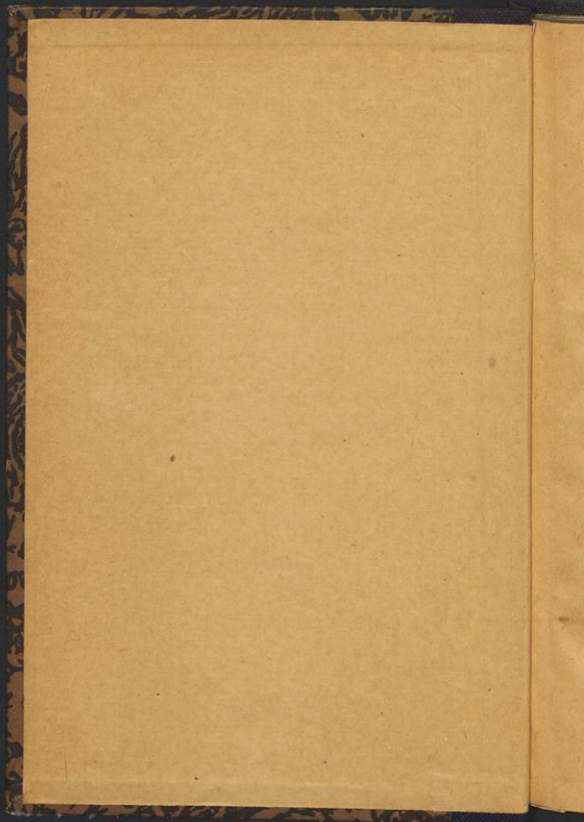
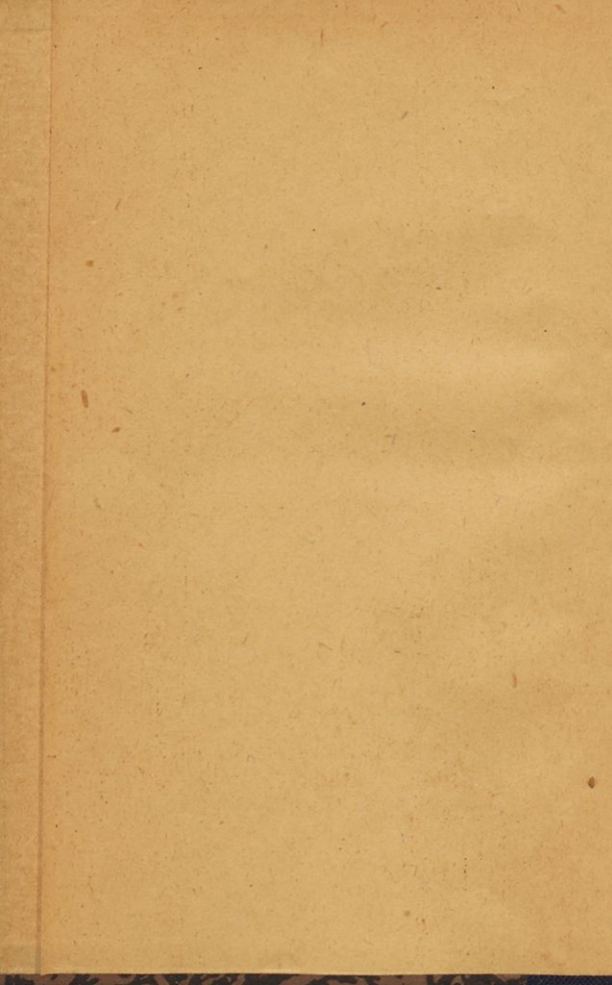

Narodna in univerzitetna knjižnica
v Ljubljani

108086

Paprotnik, Franz
Or gloos v

Podbrezjah 1856

$\frac{5}{1}$

Kar je zdaj duomo bilo
V tebi zori je branjeno
Kar se bode serodilo
V tebi bo zapuščeno
Vem ogrob du Fari ne
Bas zagernil svoji prjam
Mishi wijne raskapjen
Veno gbrul mi bas tukent

Gagun

SVETE PESMI.

Nabral, in z napevi previdil
LEOPOLD CVEK.

*Z dovoljenjem visokočastitljiviga Ljubljanskiga
Škofijstva.*

V Ljubljani 1851.

Natisnil in založil Jožef Blaznik.

108086

108086

Q6620/1950

(y)

S v e t a m a š a.

Začetik.

Kristjani, pokleknimo
Pred večniga Boga,
Očeta počastimo,
Ki nas za ljubo 'ma.
Hvaležno ponoviti,
Kar storil božji Sin,
Zapoved dopolniti:
„To strite, v' moj spomin“!

Kakor na gor Kalvarji
Za vse umer'l je,
Se Jezus na altarji
Za nas daruje vse.
Zato se njim sklenimo,
Serce naj zbrano bó,
Očetu se zročimo,
V' ponižnosti lepó.

Glorija.

Čast hvala tebi bodi
Neskončno večni Bog!
Po tvoji volj' narodi
Živé naj vsi okrog.

Ljubézen, mir ohrani,
 Med nami o Gospod.
 U tvojo voljo vdani
 Čmo bit na zemlji tod.

Evangelji.

Na gori v' rajsk' svetlosti
 Se Jezus premeni,
 In Oče z' visokosti
 Na zemljo govori:
 Le njega poslušajte,
 Moj ljubi Sin je to;
 Po njemu se ravnajte,
 Vam vselej dobro bo.

Kredo.

Spoznam in terdno verjem vse,
 Kar Bog nam razodeva,
 Naj bo zapisano al' ne,
 Ker Jezus to vелеva.
 Poslušat svete cerkve glas
 So moje serčne želje;
 Po materno skerbi za nas,
 To moje je veselje.

Darovanje.

O kaj b' se tebi dalo
 Od nas k' smo prah pepél,
 De bi u čast in hvalo
 Ti o Gospod dovézél.
 Glej kruha ino vina
 Še tebi Bog zroči:

Kar naj se v' tvoj'ga Sina
Telo, kri spremeni.

Očetu dar opravlja
Za nas zdej Jezus sam,
Daritev on ponavlja,
Kakor na križi tam.
Vse svoje premoženje
Postav'mo na altar,
Veselje in terpljenje
Bogu zročimo v' dar.

Sanktus.

Bog sveto, sveto, sveto je
„Imé, ki znani Te“:
Nam petje z' angel želja,
„Nebo in zemlja polna sta
Časti in hvale Večniga“:
Pojemo T' poln veselja!

Mi hval'mo te Bog Sabaot,
Bod' večna slava teb' Gospod!
Pozdravljen serčno bodi!
Očeta te in Jezusa,
In z' vama Duha svetiga
Naj hval'jo vsi narodi.

Povzdigovanje.

Oh pogledjte kak preлива
Jezus kri, na križ perbit;
Iz ljubezni zdej prebiva
Pa v' podobi kruha skrit.

Nja ljubezni prevelike
 Konca glej in kraja ni;
 On je terta, mi mladike,
 Gnade svoje nam deli.

Ljubeznjivo nas on kliče,
 De bi hotli k' njemu prit';
 Kakor svoje otročiče,
 Nas želi on poživit'.
 Vse težave mu zročimo
 Milostljiv je on naš Bóg.
 Z' čistim sercam pristopimo,
 Vse ga moli krog in krog.

Obhajilo.

Poglejte, kak daruje
 Nedolžno jagnje se!
 Naš dolg Bogu plačuje,
 On naša sprava je.
 Nam se daje zavžiti
 V' telesi rešnimu,
 Z' nam hoče združen biti
 K' življenju večnimu.

Oh Jezus, k' tebi priti,
 Mi sèrce hrepeni
 Pa tebe zdej zavžiti
 Zadosti vredno ni.
 Dopolni moje želje,
 Naj v' duhu prejmem te;
 Ti moje si veselje
 In vse zaupanje!

Konec.

Daritev svete maše
 O Bog storjena je;
 Molitev vsliši naše,
 Dobrotno vsmili se!
 Ohrani v' svoj' dobroti
 Nas večni ljubi Bog!
 Požegnaj naše poti
 In reši nas nadlog.

Ž e g e n .

(Pervi.)

Perpognimo se kristjani
 Rešnje vidimo Telo,
 Združeni zapojmo zbrani
 De nas Jezus vslišal bo:
 Sveto, sveto, čes vse sveto,
 Rešnje Jezusa Teló,
 Ki nas k' sebi vab' v' nebó.

Žegna tvoj'ga prosmo Tebe:
 Žegnaj nas, in celi svet;
 De ohran'mo čiste sebe
 In zamormo k' pridú pět':
 Sveto, sveto, čes vse sveto,
 Rešnje Jezusa Teló,
 Ki nas k' sebi vab' v' nebó.

(Poslednji.)

Kadar bomo mogli vmreti,
 Jezus ne zapusti nas!
 Daj de b' mogli mi prijeti
 Vredno tisto zadnji čas:
 Sveto, sveto, čes vse sveto,
 Tvoje o Gospod Teló
 Nam v' popotnico v' nebó.

O Marija čista d'vica!
 K' teb' oberremo se zdaj;
 Bodi naša pomočnica,
 V' vsih nadlogah trošt nam daj.
 V' smertni uri nam pomagaj,
 Spremljal v' večnost nas takrat,
 Mila božja naša Mat!

Adventna.

(Iz latinskiga.)

Glej svitel glas močno svari,
V' temnotah skoz in skoz dani:
Beži naj daleč spanje vse,
Od neba Jezus bliža sè!

Naj vzdigne duh se oterpnjen,
Na zemlji ne leži naj len;
Že nova zvezda sveti nam,
De zleg odvzame grešnikom.

Glej Jagnje k' nam se pošlje žé,
Ki zljajša nam zastonj dolgé;
Vsi skupej ta čas s solzami
Prosimo božje milosti.

De kadar drugo pride spet,
In s straham pa objame svet,
Po zasluženj' ne sodi nas,
Temuč obrani tisti čas.

Naj moč in čast in hvala bo
Očetu s' Sinam vred zvesto,
In svet' mu Duhu tako zdaj
Ko vsaki čas in vekomaj.

Božična I.

Prečudna je necojšna noč,
 Na neb' se nam ko dan napoč,
 In angel sladko pridši k' nam
 Pergodbo oznanuje sam:

Zato necoj
 Bod človek moj
 Vesel, ker rojen Jezus je.

Prelepo petje sliši se
 Veseli glas nebés ki je:
 V' višavah angeli lepó,
 Ker Jezus rojen je, pojo.

Zato necoj
 Bod človek moj
 Vesel, ker rojen Jezus je.

Zapoj tud ti, zapojmo vsi
 In ga častimo združeni,
 On naš Zveličar je in bó
 Sveto odklenil nam nebó.

Zato necoj
 Bod človek moj
 Vesel, ker rojen Jezus je.

Božična II.

Pastirci pogledjte, kaj tam se godi:
 U Betlehem v' štalci se Jezus rodi,
 Tam bote vi našli, povém v' resnic'
 Marijo ko mater kraljico devic.

Svet Jožef deviški je družej per nji
 Živinca nedolžna se znajde tud tù,
 In dete u jasliah tiho leží
 Ljubezen 'z njegov'ga serca mu gorí.

Veliko veselje, gotovo za nas,
 De slišmo nebéški o polnoči glas,
 De slišmo prečudo, ko tam se godí
 Le pojd'mo le bliže, de vidmo sami:

Rojeno u Betlehem' dete svetó
 U mraz' položeno na suho senó,
 V' pelnice povito u jaselcah tam
 Al' v' sréčo neskončno tak, meni ko vam.

Poglejte, perkazen je angela tam
 Svetloba se rajska bliši proti nam,
 Le pojd'mo, poglejmo de vid'mo sami
 Kaj tam se na polji u šlalci godí.

Veselo zapojmo u deteta čast
 In dajmo se njemu popolnoma v' last,
 Tje k' njemu hitimo, in misli željé,
 Mu déla darujmo in čisto sercé.

Pastirčik! nedolžen golobčik ko tvoj,
 Ki neseš u štalco ga tukej saboj,
 Naj hodi, naj dela, nedolžno živí,
 Nas sledni k' nebesa veselo želi.

Zatorej ljub' Jezus, usmil' se ti nas,
 Marija prečista, ti pros pa za nas,
 De Jezusa rojstvo in njega namen
 Od nas iz spomina ne bode spušen.

Božična III.

Kaj noviga, kaj čudniga
 Se glej necej zgodilo je,
 Hvalite vsi, rodov Boga,
 Došlo je nas zveličanje.

Devica je rodila nam
 Necojšno noč zveličarja;
 U Betlehemi v stalci tam
 B' te vidli dete Jezusa.

U jaslicah na slame leži
 Pastirc hité častiti ga,
 Časté ga kori angelski,
 Rojen'ga nam Zveličarja.

Tud mi u stal'co pojdmó tje,
 Častiti ljub'ga Jezusa,
 S' pastirci, angel' združ'mo se
 U hvalo Sina božjiga.

Božična IV.

Veselje obhaja
 Dans sveto nebó,
 Čast hvála mu daja
 Prepeva lepó.
 Sliš pesem vesela
 Se z' rajskih višav,
 Glasiti se jéla
 Po zemlje planav.

Zatorej na kviško
 Zdaj dalje ni spat,
 Ker dete deviško
 Rodila je mat.
 Na noge zdej dragi
 Pastirici vi,
 De z' vami preblagi
 Tud pojdemo mi:

U Betlehem tjekaj
 U štal'co na polj',
 De vid'li b'mo njekaj
 Kar ni b'lo nikol.
 Od d'vice rojeno
 Nam dete svetó,
 Na slame' položeno
 Smehljat' se lepo.

In naglo stečejo
 Priprosti možje,
 Za ofer nesejo
 Nedolžno serce.

U štalco stopivši
So vsi pokleknil',
Ponižno molivši
Zdej dete častil'.

Častimo mi tudi
To dete svetó,
Nobèn ne zamudi
Ga ljubit' serčnó.
U jaslíh ležjoče
To dete ljubó;
Spričuje de hoče,
Nam dati nebó.

Sveti post.

(Iz latinskiga.)

Poslušaj, Stvarnik milostvi,
Molitve naše s solzami,
Ki točimo jih post ta svet,
Ki se derži dni štirideset.

Visoki presodnik serca
Ki veš slabost našga duha,
Ker vernemo spet k' tebi se,
Odpusti nam dolgove vse.

Veliko res grešili smo,
Zanes! ker se obtožimo;
Na čast imena svojiga
Nam daj zdravila močniga.

Dodeli, de ukroti se nam
Meso željno s priterganjam,
De greha pašo zapusti
Serce in hud'ga se zderži.

To daj v peršonah trojni Bog,
To daj v natur' edini Bog,
Sadu naj dajo dobriga
Darovi posta svetiga.

Od pokore.

Zbud' se duša, brez odloga,
 Slišiš mili glas Boga?
 Kdor ga sluša in uboga,
 Se nikoli ne kesà.
 Oh! ne reci: malo glej
 Čem še bit' k' sim bla dozdej,
 Ne govor' ne reci: jutro —
 Hočem toljko vstat' hitrej.

Kolko spi jih v černim grobi
 K' so odlašal' se zbudit,
 Spé de angel jim zatrobi
 In jih kliče k' sodbi prit'.
 Prebujenje bo strašno
 Milost prazna, vstaja bo,
 Torej, ne govori: jutro
 Čem percet', iskat nebo.

Jutro upaš ti še vstati,
 Kaj bo jutro sam Bog vé,
 Ž'veti misliš, se rad'vati,
 Pa na parah znaš bit' zé.
 Slišiš mili glas zvonov? —
 Stekli raznim zdej so dnov' —
 Ne odlašaj torej — jutro —
 Bi znal družej bit' duhov.

Kakor sonce iz pod neba
 Zveseluje vse stvari,
 Nam deli, kar je potreba,
 Roka božja milosti.

U nebésa vzeti vse
 Bog usmiljen zdej nas če.
 Ne odlašaj torej — jutro —
 Zna prepozno bit za t'be.

Glej kak Jezus milo prosi,
 Da bi Bog serdit ne bil.
 Angel božji 'z križa nosi
 Kri k' jo je Gospod prelil;
 Déva tje jo pred Boga
 De b' nas milost vse došla,
 Ne odlašaj torej — jutro —
 Serd zadet' te božja zna.

Glej na križi on umira
 Nas nebés zagotovit',
 V' britki smert' oči zapéra,
 Vrata v' raj nam odklenit'.
 Preč oberne se sercé,
 Od britkosti kam ne vé;
 Ne odlašaj torej — jutro —
 Morde tebi že gorjé.

Zbud' se duša, duša draga,
 Kliče Bog usmiljen te,
 Pravga ksanja svitla sraga
 Naj ti teče, kar začné.
 Gor' na kviško gledaj zdaj
 Jezus gre u sveti raj,
 Ne odlašaj torej — jutro —
 B' znal zgubljen bit, vekomaj.

Dans je čas, je čas rešila,
 Jutro zna prepozno bit;
 Dans te roka božja mila
 Hoče greha oprostit'.
 Torej 'z cel'ga dans serca
 Se okleni Jezusa,
 Ne odlašaj, ne rec jutro —
 Dans naj Bog mi gnado da.

Bog Gospod dobrotljiv mili!
 Luč spoznanja vnami v' nas,
 Sèrce v' ksanji pravim, sili
 Greh čertiti vsaki čas.
 Daj de v' tebi vedno vdan'
 Smo brez greha vsaki dan,
 De ne čut'mo dans ne jutro
 Ne nikol' več grešni stan.

O terpljenji Jezusovim.

(Poleg s. Alfonza Ligorijana.)

O gajžlje nemile! ki silno hudo
Tepete Gospoda, dobroto samo:

Ne mučite ne
Ljubezni moje;

Ni zanj za preljub'ga terpljenje leto,
Tepite le dušo pregrešno samo.

O terni prestrašni! ki silno hudo
Bodete ga v' čelo, dobroto samo;

Ne mučite ne
Ljubezni moje;

Ni zanj za preljub'ga terpljenje leto,
Bodite le dušo pregrešno samo.

O žebli pregrozni! ki silno hudo
Ga ranite v' roke, dobroto samo;

Ne mučite ne
Ljubezni moje

Ni zanj za preljub'ga terpljenje leto,
Ranite le dušo pregrešno samo.

O sulca tiranska! ki silno hudo
Ga v' serce presuneš, dobroto samo;

Obernji se preč,
Prestal je preveč;

Ni več za preljub'ga terpljenje leto,
Presuni le dušo pregrešno samo.

Duša najde Jezusa v' terpljenji.

(S. Alfonza Ligorijana.)

Ah, kako te vidim Jezus mili?
Kdo te zvezal je tako po sili?

Ah, moj greh je tega kriv,
Bod' Zveličar, milostljiv!

Kdo, moj Jezus, bil ti je kervavo,
Kakor tolovaj, presveto glavo?

Ah, moj greh i. t. d.

Kdo ti je pljuval v' obraz častiti,
Jezus de lepote ni slediti?

Ah, moj greh i. t. d.

Kdo, o Jezus, ti veselje moje!
Z' gajzljami je ranil truplo tvoje?

Ah, moj greh i. t. d.

Kdo je, Jezus, kralj časti, oblasti!
Čelo s' ternjen kronal ti k' nečasti?

Ah, moj greh i. t. d.

Kdo, o Jezus, vir vse gnade zame!
Je naložil križ na tvoje rame?

Ah, moj greh i. t. d.

Kdo je v' usta, polne vse sladkosti,
Želc, moj Jezus, da ti, poln grenkosti.

Ah, moj greh i. t. d.

Kdo z' žebli prederl je tvoje roke,
 Jezus rane storil ti globoke?

Ah, moj greh i. t. d.

Kdo na križ perbil, ko izkal si mene,
 Jezus, ti je noge oslabiljene?

Ah, moj greh i. t. d.

Kdo, o Jezus, sulico zapodil,
 Ljubeznjivo serce ti prebodil?

Ah, moj greh i. t. d.

Kdo Marija! v' smert je izdal ti Sina,
 De izreč' ni tvoja bolečina?

Ah, moj greh je storil to,
 Mat' odpusti milostvo.

Od Kristusoviga terpljenja.

(Iz pazjona.)

V' vertu tam na Oljski gori
 Izveličar naš kleči;
 Bleda luna milo sveti,
 On kervavi pot poti.
 Ga nahajajo težave,
 Gleda strašno Golgato;
 Ko učencov trudnih glave
 Mirno spē, počivajo.

Že sovražna truma hruje,
 Iškarjot jo sam pelja,
 Judež Jezusa kušuje
 In sovražnikam izda.
 Kaj, prav, išete? Gorica
 Množco ta na tla podre.
 Vstane, zveže ga krivica,
 Ko se sam pusti, še le.

Iz ljubezni do Očeta
 V' sredi med trinogi je,
 Vmret za grehe vsiga sveta
 Kakor jagnje spravlja se.
 Penjo se prevzetno glavci,
 Ves pohleven on molči;
 Ljudstvo šuntajo hinavci,
 De le: „Križaj ga“! kriči.

Ptuj sodnik na sodnim stoli
 Ga nedolžniga spozna;
 Truma pa v' dvoriši doli
 Se vtolažiti ne da.

Jest ne najdem Poncij vpije,
 „De bi smerti vreden bil“!
 Le čes nas naj se razlije,
 Kliče ljudstvo, njega kri.

Roke si Pilat zdej vmije
 Križat Jezusa pusti,
 Grozno bruno hudobije
 Njemu ljudstvo, navali.
 Gora, sterma ino britka,
 Težek križ in pot je terd;
 Jezus nese brez počitka
 Za plačilo svojo smert.

Ves oslavljen Jezus dojde
 Glav mertvaških strašni kraj,
 De v' nebesa človek pojde,
 Vmira on na križi zdaj:
 Kri preлива in plačuje,
 Kar pregrešil Adam je,
 Za sovražnike zdihuje,
 De b' jim Bog zameril ne.

Ves nedolžen on umira,
 Ljudstvo njemu se smeje;
 Le k' Očetu se ozira,
 In mu dušo izroči.
 Pokat' jéle zdej so skale,
 Trest se zemlja in nebo,
 Grešne trume so spoznale:
 Kdo terpel je smert strašno.

Tam pod križem vidiš stati
 Jezusa prijatele;
 Z' njim začni tud' ti žal'vati,
 Milo z' njem razjokaj se!
 Magdalena solze toči,
 Janez v' žalost se topi,
 Križ z' solzami mati moči
 Z' njimi druží Sina kri.

Duh njegov pa obiskuje
 Vernih duš počiven kraj,
 Pred peklám on oznanuje
 Zdej očakam sveti raj.
 Trupla v' skalo pokopali
 So prijatli žalostni,
 Grob za stražo so obdali
 Jezusa sovražniki.

Jezus scer je mogel umreti,
 Dal življenje de je nam;
 Vender v' zemlji ne strohneti,
 Se od smert je vzdignil sam.
 Hudobija tega sveta,
 Zdaj premagana leží;
 V' časti svojiga Očeta
 Izveličar nas žíví.

Velikonočna.

(Iz latinskiga.)

Rudeče se nebo žari,
Višava hvale vsa doní,
Se svet odrešen veseli,
In strašni brezni zarenči.
Alleluja, alleluja.

Ker premogočni kralj sveta
Iz brezna smerti spodnjiga
Očakov zbor sprosten pelja,
Gor do življenja svetliga.
Alleluja, alleluja.

Ker z' varhi grob zavarjajo
In s kamnam ga zaznamvajo,
On vstane s častjo veliko,
V' svoj grob zapre smert zmagano.
Alleluja, alleluja.

Zadost' je z' jokam, solzami,
Zadost' je dano žalosti;
Končavec smerti se zbudi,
V svetlobi angel se glasi:
Alleluja, alleluja.

De boš veselje ti za nas
O Jezus! Vel'kanočni čas:
Od smerti greha reši nas
In daj nam spet življenja kras.
Alleluja, alleluja.

Očetu glasi hvala se
 In Sinu, kateri vstal res je
 In svet' mu Duhu tudi še
 Tak zdaj, ko večne čase vse.
 Alleluja, alleluja.

Sveto rešnje Telo I.

(Vaba.)

Pertecite sem kristjani
 Od ljubezni božje vžgani,
 Prid'te Jezusa častit
 K' je v' podobi kruha skrit.

On je nam presveta mana
 Iz nebes na svet poslana,
 Nas popotnike živi
 Prot' dežel' obljubljeni.

De se pot v' nebesa najde
 Bog med nami v' jéd' se znajde,
 Duša se ne pogubi,
 Ki od tiga kruha ž'vi.

Torej nam odžen' skušnjave
 V' sredi posvetne zmotnjave,
 Jezus Izveličar naš,
 K' nam skrivnostno vžit' se daš.

Svet'ga daj nam moč življenja
 Britke solze spokorjenja,
 Živo vero, upanje
 U ljubezni združene.

Ko pa treba bo umreti,
 Daj se vredno nam sprejéti,
 Vzemi v' sveto nas nebo
 V' rajsko množco zvoljeno.

Sveto rešnje Telo II.

Klečijoči mi molimo
 V' zakramenti Jezusa,
 S' svetim petjem počastimo
 Prav'ga živiga Boga.
 Kter'ga zdej v' podobi kruha
 Na altarji vidimo,
 S' čistim sercam brez napuha
 V' svoji pesmi zdihnimo :

Ljubi Jezus kralj nebeški!
 Kak' neskončno ljubiš nas!
 De b' zveličal rod človeški
 Iz nebes se k' nam podaš.
 Rojen od Marije D'vice
 Si prišel na revni svet,
 Trudil se za nas srotice
 Tri in trideset si let.

Predinj se nazaj k' Očetu
 U nebesa spet podaš,
 Si pokazal vsimu svetu,
 Kolkšno skerb za nas imaš.
 Ker pred smertjo v' zadnji noči
 Si nam zročil testament,
 In postavil nam k' pomoči,
 Nar svetejši zakrament.

V' zakramenti zdej prebivaš,
 Svoje gnade nam deliš,
 V' svoj kervi nam grehe zmivaš,
 Z' mesam svojim nas živiš.

Kaj jest hočem poverniti,
 Ljubi Jezus teb' zato?
 Druzga pač ne morem striti
 Ljubit' te želim zvesto.

Vedno hočem prepevati,
 In zvik'švati tvojo čast,
 Tebi vse za ofer dati,
 Kar imam u svoj oblast'.
 Tud goreče imam želje
 Tebe nikdar več žalit',
 Moje glej bo le veselje
 Tebe večkrat vredno vžit'.

Al prestrašim se ker mislim
 Kolkokrat sim že grešil,
 Oh! spoznam de vreden nisim
 De bi tebe Jezus vžil.
 Vender lej, kako goreče
 Z' tabo sklenjen bit' želim,
 Stor' me vredniga te sreče
 De se v' tebi zveselim.

Sveto rešnje Telo III.

Prepévaj hvalo moj kristjan!
 In bodi ves u duhu zbran,
 Oči oberni na altar
 Zate se Jezus daje v' dar.

Podobe scer so pred očmi,
 Pa vera naša nas uči
 De kruh, teló je Jezusa
 In vino kri Zveličarja.

Prečudna ta je res skrivnost,
 Al vérvat vender je dolžnost;
 Kér, kar se nam pretamno zdi,
 Nas Jezus sam zagotovi.

Sej djal je per večerji tam,
 K' je kruh delil aposteljnám:
 To je zares moje teló
 In vino kri, k' prelita bo.

Kar blo je prej se spremeni
 V' teló in drago svéto kri,
 U kri, k' je Jezus jo preлил,
 K' je nas na križ odrešil bil.

Kdor vživa to meso al kri
 Življenje večno vsak dobi,
 To Jezus sam nam govori,
 Al vreden moj kristjan ga vži.

O Jezus! kdo b' te rad ne vžil,
 In kdo ne hvalil, ne častil,
 Ker v' revah gnade nam deliš,
 K' pokori serca nam budiš.

Čas smerti, k' se perbližal bo,
 Že zdej te pros'mo vsi zato,
 Popotnica nam bodi ti
 De duša raja ne zgreši.

K' povzdigvanju.

Zdej bomo vidili
 Boga resničniga,
 V' podobi kruhovi
 Jezusa praviga.
 Kruh je on angelov,
 Hrana popotnikov;
 In živi studenc nam rešnja kri.

O Jezus vsmiljeni,
 Ti Izveličar naš!
 Skoz' svojo rešnjo kri
 Nam odpušenje daš.
 Kakor obljubil si
 Tako tudi spremeni,
 Kruh, vino se u mesó in kri.

Vid'li smo Jezusa,
 Boga resničniga,
 Človeka in Boga
 V' podobi skritiga.
 Dvigni serce kristjan,
 In moli vsaki dan
 Presveto in rešnje to Telo!

Priprava k' svetimu Obhajilu.

Povzdigni se sercé,
 Duša, pripravi se!
 Glej, kliče te Gospod,
 Oh teci mu naprot!

On kter'mu angeli
 Preljub' svetniki vsi
 Goreče služijo,
 Se z' tabo sklenil bo.

On k' svetle zvezdice
 In lepe rožice
 Je vstvaril in živi,
 Zdej k' tebi perhití.

Preljubi moj Gospod!
 Jest prej ne grem od tod,
 De se mi daš sprejet',
 In serčno te objét'.

Oh bodi hvaljen Bog
 Od ljudstev vsih okrog,
 Ker se nam daš zavžit',
 In hočeš z' nami bit'!

Nebeški angelci,
 In vi svetniki vsi
 Molite hval'te ga,
 Preljub'ga Jezusa!

Blagor svetiga Obhajila.

Oj srečna duša blagor ti,
 Ki Jezusa zavžila si!
 Ker zapustila boš telo,
 Teb' Jezus proti prišel bo.

Presrečni vsaki pač kristjan,
 K' ga vžije v' duše čistim stan';
 Na sodni dan obdal ga bo
 Nebeški Kralj z' vso častjo.

Otroci srečni, božji tempel smo,
 Boga le vredno vžiyajmo;
 Ohran'mo truplo le skerbno,
 De greh ognjusil ga ne bo.

Naj jezik naš le govori
 Od božje hvale in časti;
 Vse želje našiga serca,
 Naj bojo k' časti Jezusa.

Brez greha duša in telo,
 Vse naše žive dni naj bo:
 Vse, kar je kol' naj ga časti,
 Gospoda večne milosti.

Duša po sv. Obhajilu.

(Poleg s. Alfonza Ligorijana.)

Tak, Jezus! si per meni ti,
 O daj se mi objeti;
 Ostani, dragi, blizo mi,
 Ne beži preč presveti.

Ostani takej, ženin moj,
 Glej, tebi vdam se cela;
 O bodi, duš pastir, z menoj,
 Le tebi bom živela.

Preljubi, li brez tebe kaj
 Me more veseliti?
 Če zapustiš me, Jezus, zdaj,
 Kaj hoče iz mene biti?

De serce moje tron bo tvoj,
 Kralj čistih duš, daj srečno;
 Želim o božji Sin, s teboj
 Se zaročiti v' večno.

Prelepi, teb' obljubim se
 Naj tvoja bom, le tvoja,
 Premili ne zaverzi me,
 Ker sim nevesta tvoja.

Naj tvoje serce moje bo,
 Letó so prošnje moje,
 Živim naj čisto in sveto
 V' dopadajenje tvoje.

Če moje prošnje kaj store,
 Ne hodi več od mene,
 Brez tebe vse britkost je le,
 Sladkosti ni nobene.

Kot bi brez tebe bil, Gospod,
 Nič dom nebes visokih,
 Tam sim jest nič, če greš od tod;
 V tem kraji rev globokih.

In hočeš, de v samoti bo
 Brez tebe duša moja,
 Če ti v ljubezni všeč je to,
 Se zgodi volja tvoja.

De prideš spet, serce zvesto
 Ti hočem ohraniti,
 Ljubezin mi, naj bo težko,
 Ne sme se v' tem zgubiti.

Dodeli mi, Zveličar moj,
 V' ljubezni tvoji vmreti;
 Glas, Jezus, bodi zadnji moj,
 Daj kdaj me k' sebi vzeti.

Na presveto Devico.

(Pesem Sicilijanskih mornarjev.)

O častitljiva,
Neprehvaljena,
Vselej čista Devica!
Vsa si ljubeznjiva,
Bogu dopadljiva,
O pros' za nas Marija!

O izvoljena
In povišana
Božja Mati Marija!
Jezusa nosila,
Ti si, in rodila,
O pros' za nas Marija!

O ti sveta vsa,
Milosti polna,
Draga Mati ljubezni!
Ti tolaž' v' britkosti,
Čisti vir sladkosti,
O pros' za nas Marija!

O za vse voljna,
Bogu vdana vsa,
V' teh temotah življenja.
De brez zuperstave
Nosimo težave,
O pros' za nas Marija!

O dobrotljiva,
O usmiljena
Mati Odrešenika!
Bodi nam na strani
V zadnjim vojskovanji,
O pros' za nas Marija!

Počeseenje Marije.

Marija bod česena
 Danica jutrenja!
 Prelepo razsvetlena,
 O mat Zveličarja.
 Brez vsiga madeža
 Nam Sina božjiga
 Ti bodeš porodila.

Poslan od vse modrosti
 Bil angel z' rajskih šel
 Je k' tebi z' visokosti,
 K' se zove Gabrijel.
 Le tó ti govori:
 Vse gnade polna si!
 Česena ti Marija.

U strahi perčakuješ
 Kaj dalje z tega bo;
 Ponizna pazno čuješ,
 Ko angel prav na tó:
 Ne boj Marija se
 Svet duh tvoj ženin je.
 Presrečna med ženami!

Spočela in rodila
 Boš Sina božjiga,
 Imé mu podelila
 Ga Jezus klicala.
 Sin bo nar Višiga;
 Očeta Davida,
 Kralj'val k' na večno bode.

Kak bo se to zgodilo
 Ker ne spoznam moža?
 Vse bo se dopolnilo
 Odgovor angel da.
 Svet Duh obsenčil bó
 Z' nar Viš'ga te močjo,
 In Sina boš rodila.

Tud stara tvoja teta
 Spočela sina je,
 Sveta Elizabeta
 Na sivo starost še;
 Ker nemogoče ni
 Nobena vsih reči
 Bogu, k' jo če spolniti.

Jest dekla sim Gospoda
 Marija praviš zdej,
 K' si mati naš'ga roda,
 Vse čase vekomaj.
 Zato naj se zgodi,
 Po tvoj besedi mi,
 In angel spe prot nébu.

Tako si mat postala
 Zveličarja sveta,
 K' danica zasijala
 U sred tamé sveta.
 Začelo je svetó
 U tebi se teló
 Sin bozji imen'vano.

Zato naj, porodnica
S'nu Vsemogočnosti
Naj tebi d'vic devica
Ta pesem v' čast doni.
Le pros'mo te lepó:
Pomagaj nam v' nebó,
K' se večnost nam odgerne.

Marija!

(S. Ligvora.)

Marija v' tebe upam
 O sladko tolažilo!
 U' tebi ohladilo,
 Serce se moje bo.

Če v' té Marija, mislim,
 Te hočem zgovoriti,
 Mi če serce stopiti
 Čutilo prešladko!

Britkost alj kalna žalost
 Obléže serce moje,
 Imé presladko tvoje
 Zaziblje ga k' pokoj.

O svitla morska Zvezda!
 Ko val visoko vstaja,
 Ko grom neviht razgraja,
 Ti kermiš čolnič moj.

Pod tvojo brambo zvesto,
 Gospa preljubeznjiva!
 Dni mojih tek izliva
 Naj v rajski se zaton.

Zaupam o Marija!
 Ak' se v' ljubezni tvoji
 Stečejo dnevi moji:
 Bom šel pred božji tron.

Zakuj serce mi moje
 V' svoje spone zlate:
 Gorelo v' njih bo za - te,
 Gorelo vekomaj.

Serce, serce Marija!
 Moje za - me ne bije; —
 Na ga — le k' tebi dije,
 Ga Sinu, Sinu daj.

Marija zgodnja Danica.

Marija, o zgodnja Danica!
 Prisveti, vsih milost Kraljica!
 Nam Jezusa, milosti Solnce znanuj:
 Nam grešnim, v' tamnicah hudobe,
 Prižgi luč nebeške svetlobe,
 Luč vere katolske nad nami razsuj.

Vihar po valovih nas méče,
 Z' oblakov nam strele blišeče
 Razbiti čolnič, nas končati preté;
 De b' skoraj nam ti zasvetila!
 Prikaži obupnim se, mila!
 Nam z' upanjem svetim umiri sercé.

Tak blizo se Solnca sprehajaš,
 Se v' morji radosti napajaš,
 Ter v' ognji Njegove ljubezni goriš;
 Ti merzle nam serca ogrevaj,
 In prošnjo na prošnjo pridevaj,
 De dar nam goreče ljubezni dobiš.

Nas grehi, krivice težijo,
 Pravične nam kazni pretijo,
 In cerkve katolske je žalosten stan;
 Dobrotljiva Mati se skaži,
 Serd Večniga ti potolaži,
 De milost in spravo doseže kristjan.

Zdrava morska zvezda.

(Iz latinskiga.)

Zdrava morska zvezda,
Božja Mati zlata,
In Devica vedna,
Neba srečne vrata.

V' ustih Gabriela
Klicana si zdrava;
Mir nam daj, za Evo
Ti si mati prava.

Krive zvez odreši,
Slepim daj svetlobo,
Dobro vse nam prosi,
Ženi preč hudobo.

Zvoljena Devica,
Zmed vsih nar bolj mila;
Nas nedolžne, čiste,
Mile boš storila.

Skaži se nam mater,
Prošnje skoz te jemlji
On, ki zastran nas je
Bil tvoj Sin na zemlji.

Daj življenje sveto,
 Varno pot dodeli,
 Jezusa naj večno
 Gledamo veseli.

Hvala bod' Očetu,
 Kristusu čast taka,
 In pa svet' mu Duhu,
 Vsim trem čast enaka.

Zdrava morska

Zdrava zvezda

Cešena si Marija.

Marijo angel počasti:
 Marija bod' češena!
 Med vsimi gnade polna si,
 Tak' srečna ni nobena.
 Gospod je z' tabo, žegnana
 Si med vsimi ženami,
 O mati, Sina božjiga,
 Marija, bodi z' nami!

Presrečno tvoje je telo,
 K' si Jezusa rodila;
 On tebe vselej vslišal bo,
 Kar kol' ga boš prosila.
 Marija pros' zató za nas
 De pravo bo življenje,
 In kadar pride zadnji čas,
 Veselo tam vstajenje.

**Češena. si Marija,
skaži milost mi.**

Bodi tavžentkrat češena
 O Marija rožni cvet,
 Teb' enaka ni nobena,
 Take nima celi svet.
 Kar se v' sveti rožic znajde
 Tak' nobena žlahtna ni,
 V' tebi se vsa milost najde
 O Marija skaž' jo mi!

Vsi jeziki so preslabi
 Tebe roža hvaliti,
 Žlahtna roža ne pozabi,
 Na - mé o Marija ti!
 K'dar obraz tvoj pregledujem,
 Ki pred njim le tû klečim,
 Ves pohleven k teb' zdihujem,
 Milost, mati si želim.

Vém, ne boš me zapustila
 Mati prave milosti!
 Vém, de bodeš mi sprosila
 Gnado božje milosti.
 Pusti milost mi dobiti
 K'dar me vse že zapusti,
 Blagovolj mi mati biti,
 O Marija roža ti!

Saj si polna vse dobrote
O devica zvoljena,
Spomni se na nas sirote
Mati ti prevsmiljena!
Z' milostjo si vsa obdana,
Angel to že govori,
Od Očeta nam si zbrana,
Vsa svetloba z' t'be gori.

Čast Marije, 51
Čast Marije.

Angele' v' nebesih hodijo,
Rožo Marijo kronajo:
Kronaj jo, kronaj večni Bog,
Oče, Sin in sveti Duh!

Angele' v' nebesih pojejo
D'vico Marijo kinčijo:
Kinči jo, kinči večni Bog,
Oče, Sin in sveti Duh!

Kerubin' ji lepo pojó,
Zerafin jo lepo častó:
Čast'te jo kori angelski,
Pojte Dvici Marii!

Svetniki se sprehajajo,
Kraljici se perklanjajo;
Roži Marii zvoljeni,
Bod češena D'vica ti.

Ptičice v' zraki letajo,
Hvalo Marij' prepevajo;
Zavoljo serca čistiga,
K' je rodila Jezusa.

Ribice v' morji plavajo,
Čast Mariji ponavljajo;
Zavoljo njen'ga Jezusa,
Našiga Zveličarja.

Marijo naj le vse časti,
Karkol' na svetu le živi,
Kjé si pa grešnik, kjé si ti?
Al daješ Ji kaj časti?

Marijo glej tù vse časti,
Tudi o grešnik ti zavpi:
Bodi češena vekomaj,
Spros' Marija sveti raj.

Imé Mariino.

(Poleg s. Alfonza.)

Zakličem Marijo, in polno že je
 Miru in veselja per meni tu vse;
 Per glasu imena se vzdigne sercè,
 Vsa žalost preč gre;
 O srečin, kdor ljubi Marijo zvestó!

Zakličem Marijo, občutki sladki
 Presil'jo zaljubljene duše moči;
 Svetloba lepote, ki izreči ni je,
 Vse v' meni užgé.
 O srečin, kdor služi Marii skerbno!

Zakličem Marijo, in duh ves goreč
 Veselja prènesti ne more že več;
 Imé ljubeznivo vse v' meni konča,
 Živeti ne da.
 O srečin, kdor sklenil v' ljubezni nje bo!

K' svetejšimu sercu Marije.

Bodi tavžentkrat češena
 Mati božje milosti,
 Tako mila ni nobena
 Kakor si Marija ti.
 Tvojmu sercu čast čmo dati
 O Marija milostna!
 K' tvojmu sercu perbežati
 Božja mati vsmiljena.

Čisto ti serce si dala
 Večnimu Bogu v' dar,
 Neoskrunjena ostala
 D'vištna nar svitleji žar.
 K' tvojmu sercu i. t. d.

Tvoje serce nam delilo
 Jezusa, življenje, je
 B'lo je priča, k' je godilo
 Včlovečenja čudo se.
 K' tvojmu sercu i. t. d.

Serce tvoje ga je grelo,
 Preden je še rojen bil,
 Zanjga le je vse plamelo,
 K' je na svet' ljudi včil.
 K' tvojmu sercu i. t. d.

Žalost grozna je navdala,
 Tvoje serce božja Mat',
 K' si pod križem sveta stala,
 Vid'la Sina smert prestat.
 K' tvojim sercu i. t. d.

Serce tvojo močno plava,
 V' žalosti se kar topi,
 Kadar Jezusova glava
 S' križa nagnjena visi.
 K' tvojimu sercu i. t. d.

O Marija sèrce tvoje
 Mene vedno gin' zató,
 Vzemi me za dete svoje,
 V' varstvo materno skerbno.
 K' tvojimu sercu i. t. d.

Zemlja je solza dolina
 Kjer otroci jokamo,
 Bod tolažba nam edina
 K' tebi glej zdihujemo.
 K' tvojimu sercu i. t. d.

O Marija porodnica
 Sina vs'gamogočnosti,
 Naša bodi pomočnica,
 Reši nas z' nevarnosti!
 K' tvoj'mu sercu i. t. d.

Zemlje in nebés Kraljica
 Naš'ga mat Zveličarja!
 Bodi zvoljena Devica,
 Nam pred njim besednica.
 K' tvojimu sercu i. t. d.

Ljubeznjivmu tvoj'mu Sinu
 Zdaj k' posebno zadnji čas,
 Nas izroči, z' Njim z' edini,
 Pros' Marija, pros na nas.
 K' tvoj'mu sercu i. t. d.

Tvoje sèrce čisto sveto
 Naj voditelj naš nam bó,
 Z' njim naj naše vse 'ogreto
 K' Bogu le puhti v' nebo!
 K' tvoj'mu sercu i. t. d.

Mladi stari v' sercu tvojim
 Najdejo pomoč ves čas,
 Naj pa tudi te po svojim
 Pes'me moje hvali glas.
 Tvoj'mu sercu i. t. d.

Od Angelov Varhov.

Angelam hvala! so varhi človeški,
Ktere je na stran je dal Oče nebeški
Slabi naturi, de ne omaguje,
Satan ker jo zalazuje.

Namreč ker padel je angel nezvesti,
Zgubil je čast, ki je imel jo v' posesti,
Iše zavidno z' nebes nas pregnati,
K' hoče Gospod nam jih dati,

Torej o varh ti čuješ sem perhiti,
Ker ti zročeni smo, preč odverniti,
Greh in pa vse, kar pustiti nas noče,
De bi nam mir bil mogoče.

Sveti Trojici naj vedna bo hvala,
Ktera ves svet je in bo že ravnala;
Nje veličanstvo povsod se zglasuje,
In na vso večnost kraljuje.

Sveti Rožnikranc.

Poglejte duše! vertic zlati,
 Marijo v' verti rožce brati,
 Brezštevilne rožce rastejo,
 Bolj ko jih glédaš lepši so.
 Med rožcami pa vsmi so tri,
 Ki jim enakih v' verti ni,
 Sprelep in žlahten njih je cvet.
 Še lepsi nauk iz njih posnét.

Glej prva rožca lepo bela,
 Je rojstva Jezusa vesela,
 Nam kaže kak se je rodil,
 K' je od Marije rojen bil.
 Lepo rudeče pa cveti,
 Ko drugo rožca, kakor kri,
 Pomeni kak je martran bil,
 In rešnjo kri za nas prelil.

Ta tretja rožca je rumena,
 Še bolj kot sonce razsvetljena;
 Pomen de je od smerti vstal,
 In u nebo k' Očetu šel.
 Kar vere nas skrivnost uči,
 To nam pomen'jo rožce tri.
 Kar Bog je storil nam u prid
 Se v' rožcah teh v' nebeških vid'.

Iz njih se zali venec spleta,
 In ven'c je ta molitev sveta,
 Svet Rožnikranc je imen'van,
 Kristjanam u pobožnost dan.

Po njem se vera ponovi,
 Jezus, Marija se časti;
 In kdor ga prav moliti zna,
 Življenje tud lepó ravná.

Zato se kinči z' njim mladost,
 De rasteš vedno bolj v' krepost',
 Postavna starost vsak kristjan,
 Naj vencu temu bode vdan.
 Častèn na zemlji bodi Bog,
 U Rožnikranc' po svét okrog,
 Od tod pa vzem' nas v' sveti raj,
 In nam nebeški véneec daj.

Ob godu cerkveniga posvečenja.

O dan's je prav veseli dan,
 Sam Bog ga je perpravil nam;
 Nas spomni vse usmiljenja
 Očeta gor nebeškiga.

Tù hiša božja glej stoji
 U któr' se vedno Bog časti,
 S' svetim oljem prečastna,
 Je posvečena Njemu bla.

Studenc življenja večniga,
 Začetik tukej svoj ima,
 Ste željni raja svetiga,
 O duše tù išite ga!

Nebés tù govori Gospod
 Nam kaže vanje srečno pot.
 Odpri zató kristjan serce
 De sveti Duh u tebe gre.

Če grešnik tebe greh teži
 In 'maš od solz mokre oči
 Tù čaka tebe glej pastir
 Ki da ti sladki dušni mir.

Če križ, težave te moré
 Veselo sonce t' gor ne gré,
 Tù čaka Jezus večna luč
 K' imà tolažbe zlati ključ.

Bolnik doma revèn ležiš
 V' Gospoda cerkev prit želiš —
 Terpi voljno tud k' tebi gre
 Iz božje hiše vsmiljenje.

Če napčnost, spridenost ljudi
 Življenje tvoje ti grení,
 U cerkev pojd', kjer Jezus je,
 K' na križ terpel za nas je vse.

Scer sedež Bog v' nebesih 'ma
 Pa je na zemlji tud' doma,
 Po dnev po noč tukej živi,
 In milost vsem stvarém delí.

Zato z' veseljem hôd' kristjan
 U cerkev semkaj vsaki dan,
 Povzdigni dušo in sercé,
 De k' Bog' molitev tvoja gré.

Z' nebés prišla bo božja moč
 Pregnala bo pregrehe noč,
 In nam svetila v' sveti raj
 Ki nam usmiljen Bog ga daj.

Od vsih Svetnikov.

(Iz latinskiga.)

Usmili, Kriste, svojih se,
 Ki milosti Očetove
 Per tronu tvojim presvitlim
 Deviška Mati prosi jim.

In trume ve zveličane,
 V' deset versta razločene!
 Kar zdanjih in prihodnjih več
 Je zlegov, odvzemite preč.

S preroki vred aposteljni!
 Per ojstrimu sodniku, vi
 Sprosite odpušenje nam
 Resnično stertim grešnikom.

V' rudeče vi oblečeni
 V' plačilo tam marterniki!
 Vi spoznovavci v' belo spet!
 Nas ptuje klič' te v' boljši svet.

In čisti kolobar devic!
 In kar pušava je dušic
 Poslala gor v' svitlo nebo
 Prestavite nas v' selo to.

Odpravite neverni rod
 Vi preč od mej keršanskih tod;
 De vodil bode en pastir
 Edino čedo v' večni mir.

/ Bogu Očetu čast naj bo,
 In S'nu edinimu tako
 In svet'mu Duhu tako zdaj,
 Ko vsaki čas, in vekomej.

The misli na pokopališi v' god vsih Svetnikov zvečer.

Ustavi človek se popotni,
Ki mem' neskerbin greš naprej,
Ozri na kraj se ta tihotni,
Kaj tukaj se godi poglej.

Postopi noter in pomudi
Se tukaj le nekoliko;
Pomisli, — zjokaj in začudi
Se nad sveta minljivostjo.

Glej kaj vmerjočiga je roda
Lepota, sreča, blagostan! — —
Trohnoba njega je osoda
In dom začasni grob strašan.

Je bil mladenčik bistre glave
Razkočin, čverst, omikan, živ,
Ko rosa mlad, lepe postave
Usimu svetu ljubeznjiv;

V' mladosti blage pervim cvetu
Je upal še veselih dni; —
Pa s smertjo zrajtal je na svetu,
Zdaj tukej zakopan leži, — —

Je bla nečimerna deklica
Nališpana ko Rožni cvet,
Veselje njeno, zale lica,
Nje bog edini bil je svet;

Neskerbno je v' en dan živela
 Na smert kar mislila še ni;
 Pa prišla je, ji dni odštela,
 Zdaj tukej gnjije, červovi. —

So b'li bogati, b'li veljaki,
 Se vse jim je uklanjalo;
 Pa zdaj beračem so enaki,
 Jih červi z' njimi bratijo.

Nad revežem tukaj ne vpije
 Več bogatin, ga ne roti;
 Oba zdaj ena streha krije,
 Pa v' miru rad pri njem leži.

Pokojno tukaj vse počiva,
 Zadosti vsiga vsak ima,
 Tù mir pozemeljski prebiva. —
 Popotnik! tukej si doma.

Popotuvaj tedaj v' pokoji
 Serčno Gospodov pot naprej,
 Dokler te spet po kratki hoji
 Sprejme ta sveti, tihi kraj.

Tu bo prenočiliše tvoje,
 Terpelo bo le majhin čas; —
 Glej! tromba angelska zapoje,
 Ki večno bo zbudila nas.

In prerojeni bomo vstali
 V' domovje Jagnjetovo šli,
 Mu večno pesem prepevali
 Nebeške slave in časti.

Priporočbe po mertvih.

1 Vsi svetniki in svetnice,
 Pridite na proti zdej,
 Angeli vi perhitite
 In spremite dušo v' raj!
 Srečni bratje ino sestre
 K' se radujete že tam!
 Zdaj na proti pertecite
 In pustite dušo z' vam.

2 Vsi svetniki i. t. d.
 Pred obličje jo peljite
 Pred obličje Stvarnika,
 Sinu Njega jo zročite
 Milosti Zveličarja.

Vsi svetniki i. t. d.
 Vrata naj presvet'ga raja
 Duši danes se odpró,
 Angeli pak sprem'te rajski
 Jo skoz' nje v' nebo svetó.

Vsi svetniki i. t. d.
 Marterniki prid'te proti
 Vénc ji pernesite zlat,
 Z' njim okinčena de noti
 V' raj se mogla bo podat'.

Vsi svetniki i. t. d.
 Tamkaj jo med sé dovzmite
 V'solni kori angelski,
 Jo k' tovaršico spremite
 Ljubi vi svetniki vsi.

4c
 Vsi svetniki i. t. d.
 V' vaš' veseli družbi vživa,
 Duša naj nebeški mir;
 Dokler bode z' vam nas združil,
 Ljubi Jezus, naš pastir.

5
 Vsi svetniki i. t. d.
 Jezusu perporočite
 Se, de on pripravi vam
 Večni mir in pokoj večni,
 U lepavah rajskih tam.

Pogrebenca.

Oh kakó pač hitro mine
 Našiga življenja čas!
 Kakor dim pod nebam zginе
 Ali ko zvonoven glas.
 Prejde tisto vsak' mu tod
 In mu semkaj kaže pot.

Kakor roža tam na polji
 Cvete in osiplje se,
 Glej tako u našim doli
 Človek pride ino gre.
 Majhen veterc perpihlja,
 Proč na vejč' je kapljica.

Starčik se o palci vpira
 In mladenč pred njim hiti,
 Materi v' naročji vmira
 Dete, in jo zapusti.
 Naj bo človek star al' mlad
 Se ne vbrani smertnih vrat.

Skóz' nje vsi u večnost grémo,
 Zapustivši reven svet;
 Blagor nam, ki dobro vemo,
 De b' mo vstali enkrat spet.
 Truplo v' hladni zemlji spi,
 Duša v' večnosti žíví.

Le v' pokoji zdej počivaj
Truplo v' krili maternim,
Duša pa veselje uživaj,
Tamkej med izvoljenim!
Bog! skoz' smertne vrata daj,
Srečno prit' nam v' sveti raj.

Zahvalna nedelja.

O kristjan oko povzdigni,
 Zemlja — glej — ti sad svoj da;
 K' nebu hvalne pesmi vzdigni,
 Ker vse dar je od Boga.
 Čast Bogu naj bo in hvala
 Za dobrote tolkošne,
 Ker od neba nam je dala
 Njega dobra roka vse.

Naj se človek tol'ko trudi,
 Malo pač le sam stori;
 Dež in sonce, rast še tudi
 Le od zgorej Bog deli.
 Čast Bogu i. t. d.

Res on daje nam obilno,
 Bolj ko vredni koli smo,
 On pač svoje ljubi silno,
 Le de njemu služijo.
 Čast Bogu i. t. d.

Ker pa on dari nam krati
 Ni dobrota manjši to,
 K' seb' on hoče nas peljati
 In ohranil še nas bo.
 Čast Bogu i. t. d.

Le Boga tedej hvalimo
 Mu služimo vsaki čas
 In ponižno ga prosimo
 De ne bo zapustil nas.
 Čast Bogu i. t. d.

Ženitvanska.

Hvaljen bodi večni Bog,
Oče, Sin in sveti Duh
Danes in na vekomej;
K' je človeka čudno vstvaril,
Z' ženo ga oblagodaril,
Ga namenil v' sveti raj.

Hvaljen tudi Jezus ti,
Ki si polni milosti
Čudniši prestvaril nas,
Stan zakona si posvetil,
Žegnal to nebeško setev,
Polahkal težavni čas.

Hvale vreden je ta stan,
De bi bil le prav deržan,
Od žene in od moža;
Velik zakrament je tudi
Vse gnusobe mōčno studi,
In ljudi v' nebo ravná.

Mož pomeni Kristusa,
Svete cerkve ženina,
Ki jo varje in redi;
Cerkev pa pomeni žena,
V' božjim strahu zaročena,
Mati vernih je ljudi.

Vaj življenje naj oznan'
 To podobo noč in dan,
 Kakor Jezus vaj' uči,
 Eden drugja tolažita,
 In za Jezusam hodita
 Skozi temo te noči.

Ker si v' roke sežeta,
 Se močno zavežeta,
 Se nikdar ne zapustit'.
 Perstan ljubiga spominja
 Naj vaj vedno opominja
 Eden drugim' zvestim bit.

Povabita Jezusa
 De bo sveta drušna vsa
 Na vāj ženitnini zdej,
 De bo on vaj rasveselil,
 Če bo vaj serce bolelo,
 Kakor v' Kani v' Galilej'.

Dobro srečo zdej želé
 Vama svatje in ljudje,
 Tudi jest želim vmes,
 De bi zdrava in vesela
 Še veliko let živela,
 In doseгла čast nebés.

Od božje ljubézni.

O mój Bog jest tebe ljubim
 Z' cele pamet in moči,
 Vso pokorsno ti obljubim
 Hvalo, čast čes vse reči.
 Ne samo, de bi ne padel,
 Ne pogrénzil se strašno,
 Temuč, de bi teb' dopadel,
 Ko bi večnost' tud ne bló.

Oh zakaj bi te ne ljubil
 Toljko k' si čes vse ti lep,
 In zakaj bi te ne služil,
 Ker si milostljiv in svet.
 Vs'gamogočen si pravičin
 Dober bolj ko vse stvari,
 Si usmiljen, zvest, resničín
 Vreden naše vse časti.

Al nesrečna me bolézen
 Tare, in serce boli:
 Merzla namreč je ljubézen
 K' Tebi, kakor se mi zdi.
 De bi pač serce se vnelo,
 In postalo prav gorko,
 Od ljubezni vse gorelo
 Ino merzlo več ne blo!

Koljkor imajo nebésa
 Gor svetnikov, angelov,
 Koljkor lističa drevesa,
 Zemlja cela pesčikov;

Koljkor zvezd na nebi sveti
 Koljkor rožic je cvetlo,
 Toljko serc želim imeti
 De b' le več ljubezni blo.

Oh de b' moja te dušica
 Ljubit' mogla pač tako,
 Ko Marija te Devica
 Ljubi serčno in močno!
 Kakor ljub'jo Zerafini
 Angeli in Kerubin'
 Tak' močno tud jest Te z' njimi
 Ljubiti, Gospod, želim.

Al zadosti ni to meni
 De bi ljubil sam te le,
 Daj v' ljubezni zaželjeni
 De te ljudstva ljub'jo vse.
 Plamen naj plami ljubézni
 V' sercih vsih takó močno,
 De te v' zdravju al bolézni
 Vsako njih ljubilo bo.

K' bo pa ura htéla steči,
 K' bo življenja naš'ga kraj,
 O takrat naj slišmo reči:
 Prid'te semkaj v' večni raj.
 In ljubili bomo véčno
 Tebe trojniga Boga,
 V' svet' ljubezni ž'veli srečno
 In častil' te Stvarnika.

Sv. rešnje Telo,

popotnica v večnost.

(Ob obhajilu bolnikov.)

Pritecite, pokleknite
 Pred Gospoda tu na tla;
 Počastite in molite
 Svojiga Zveličarja.
 Sveto, sveto, čes vse sveto
 Jezusa rešnje Telo,
 V testamentu, v zakramentu
 V živ spomin postavljeno.

Ne pozabi, k sebi vabi
 Svoje, ko so zdravi še;
 So v bolezni, poln ljubezni
 Sam do njih poniža se.
 Sveto i. t. d.

On rešenje, tolaženje
 Svojim je, ko so živi;
 On vstajenje in življenje,
 Ko umerjo, jim spet deli.
 Sveto i. t. d.

On je v sreči, množici veči,
 Boljši vsih prijatlov sam;
 So pustili v zadnji sili
 Drugi vsi, ostane sam.
 Sveto i. t. d.

On kreposti sred slabosti,
 Hlada v bolečini da;
 On je hrana, v ta čas dana,
 V večnost je popotnica.
 Sveto i. t. d.

Vanj ozira, nanj opira
 Človek se, ko ima še moč;
 Vanj zdihuje, v njem miruje,
 Ko je bliz' življenja noč.
 Sveto i. t. d.

Z njim hitimo in molimo,
 Z angeli pojoči „svet“;
 On obiši v niski hiši
 Svoje, jih oživi spet.
 Sveto i. t. d.

Za bolnika poterdnika
 On se milo skaži zdaj;
 De bi peli, mu veseli
 Pelji nas vse v večni raj.
 Sveto i. t. d.

Človeško življenje.

(Poleg nemškiga.)

Človeško življenje pač naglo beži,
 Ko ptica letéča,
 In voda dereča;
 Kdo vé, če li jutrišnji dan še živi?

Kar tukej radi se, le verne se v prah,
 Gre eden hitreji,
 Gre drugi pozneji,
 Pobere vse smert, in zakrije vse mah.

Zdej dete zagleda svitloba svetá;
 Že neha dihati,
 Ko ve le jokati,
 Še klicati matere ljube ne zna.

Mladenič ugasne ker lepih je let;
 Življenje ga mine
 In ogenj mu zgine,
 Ko pride ga sestra košena objet.

In deklica zvene, ko vse ji cvetè;
 Oko omedleva,
 Obličje zbledeva,
 In lica goreče omerznejó vse.

Ni v strahu nevarnost mož terdin, serčan;
 Pa moč ga zapuša,
 Upada mu duša,
 Ker nagne se že mu popotvanja dan.

Per grobu se starčik ozrè še okrog;
 Temno pogleduje,
 Ker to premišluje,
 De iztekli so časi veselja, nadlog.

Je cesar na tronu na pal'ci berač,
 Se bota ločila,
 In vse zapustila,
 V' grob mora letá in nič uni drugač.

Tak stori, kar prav je, de srečno živiš;
 Pravično živeti
 Da mir ti na sveti,
 Plačilo pa večí v nebesih dobiš.

Pot prot nebesam.

(Iz nemškiga.)

Poznate dom? na zemlji ne leži,
 Od kter'ga britko serce govori,
 Kjer vtihne mil' glas solze ne tekó;
 In dobri srečo, slabi moč dobó?
 Poznate ga? Le nanj
 Mi mislimo ves čas sedanj!

Poznate pot? je ternjeva stezà;
 Naprej ni moč, skerbi popotnika;
 Spotakne se, pogleda v prahu gor:
 Okrajšaj, Oče! tek, omagam skor!
 Poznate jo? ta gre
 Tje gor, kjer upa vse serce.

Poznate ga, prijatelj z nebes,
 Človešk otrok, in več še Bog je res;
 Naprej je šel on ternjevo stežó,
 Popotnikom perstopi milostvo:
 Poznate ga? le ta
 Prot nebu srečno nas pelja.

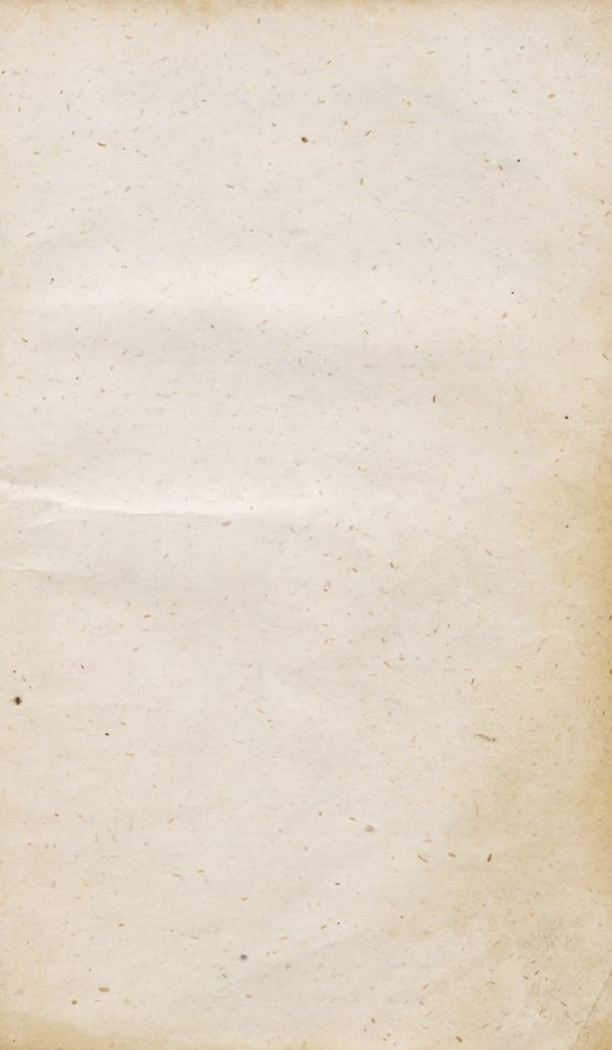
Fol 102v

Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page.

K a z a l o.

	Stran.
Sveta maša	3
Žegen	7
Adventna	9
Božična I., II., III., IV.	10 — 14
Sveti post	16
Od pokore	17
O terpljenji Jezusovim	20
Duša najde Jezusa v terpljenji	21
Od Kristusoviga terpljenja iz pasjona	23
Velikonočna	26
Sveto rešnje Telo I., II., III.	28 — 31
K povzdigvanju	33
Priprava k svetimu Obhajilu	34
Blagor svetiga Obhajila	35
Duša po sv. Obhajilu	36
Na presveto Devico	38
Počeseenje Marije	40
Marija (sv. Ligvora.)	43
Marija zgodnja Danica	45
Zdrava morska Zvezda	46
Češena si Marija	48

Češena si Marija, skaži milost mi . . .	49
Čast Marije	51
Imé Mariino	53
K svetejšimu sercu Marije	54
Od Angelov Varhov	57
Sveti Rožnikranc	58
Ob godu cerkveniga posvečenja	60
Od vsih Svetnikov	62
Tihe misli na pokopališi v god vsih Svet- nikov zvečer	64
Priporočbe po mertvih	66
Pogrebenca	68
Zahvalna nedelja	70
Ženitvanska	71
Od božje ljubézni	73
Sv. rešnje Telo, popotnico v večnost .	75
Človeško življenje	77
Pot prot nebesam	79

De
Dayarim Valentim

~~110~~ 1012

